

Havflade. Han fulgte med Blikket Ansigtets buttede Profil, Overkroppens kraftigt rundede Linier ... og alt imens voksede der en Ængstelse frem hos ham, Ængstelsen for, at hun af en eller anden Grund skulde have faaet noget imod ham. Han forstod ellers ikke, at hun den hele Dag saa omhyggeligt havde undgaaet at hilse paa ham, ja blot at komme i hans Nærhed. Havde hun maaske følt sig skuffet af hans Tale? Han havde dog flere Gange talt netop med Tanken paa hende ... havde hele Tiden ønsket, at først og fremmest hun skulde kunne forstaa ham. Skulde hun da netop være den eneste, hvem hans Ord ikke havde naaet?

Hans urolige Mine blev bemærket af nogle ældre Folk, der straks lod deres lagttagelse gaa videre til andre. Da man derved kom til at tænke paa, at Kapellanen muligt mishelligede Ungdommens Dans, gav man Tegn til, at den maatte høre op. Forøvrigt var Aftenen ogsaa nu saa fremrykket, at det var Tid at tænke paa Opbrud. En kold Em begyndte at stige op af Jorden, og Stjernerne var fuldtændte.

Et Par gamle Folk rejste sig og begyndte at tage Afsked. Straks efter fulgte de andre Eksemplet.

For Resten var man en lille Smule skuffet, fordi man havde ventet, at Emanuel vilde have talt, for-